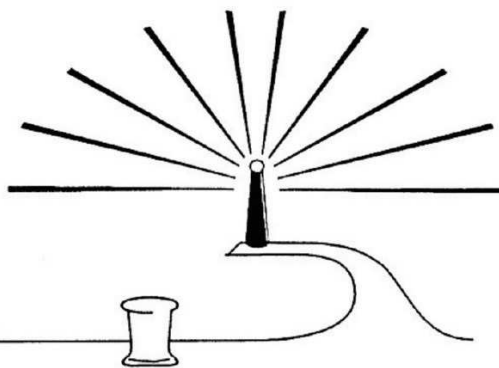

zeelieden zending stichting Het Havenlicht / SCFS

Hermelijnweg 12 1338 BE Almere
Tel. 036-5370340
IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

havenlicht@chello.nl - www.havenlicht.com

Nieuwsbrief

voorjaar 2018

no.152

Algemeen

“Waarom bent u niet eerder gekomen?”. Dit soort begroetingen horen we al 43 jaar uit de mond van zeelieden. Meestal weten we nooit precies hoe daarop te antwoorden. Maar dat we welkom zijn is wel zeker! Wij willen graag in uw kerk, gemeente, huiskring of groep iets komen vertellen en we zouden het fijn vinden als u contact met ons opneemt! Wij wensen u veel genoegen bij het lezen van de verslagen.

Amsterdam 1

naar de auto om verder te praten en om mooie warme kleding in ontvangst te kunnen nemen. Hun droefheid veranderde in vreugde, bij ons afscheid!

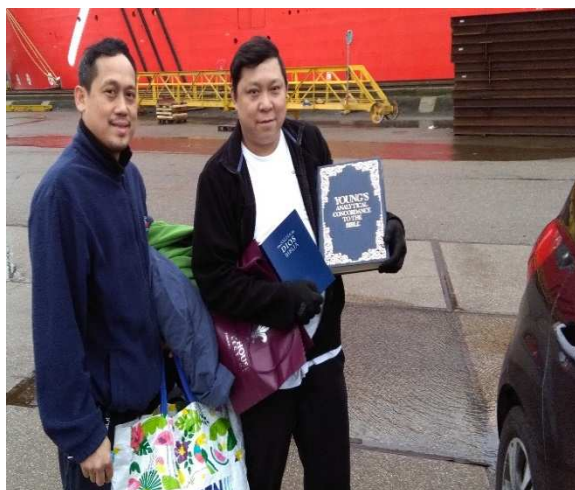
“Hello pastor” klonk het luid door de kantine toen de Noorse kapitein vanuit de andere hoek van de ruimte mij welkom heette. “Ik had al gehoord dat u komen zou”. Op dat moment werd mij echter door de kok een maaltijd voorgeschoteld. Ja dat hoort er ook bij en onder de maaltijd ontstaan dan vaak waardevolle gesprekken.

Wat was iemand verschrikkelijk blij met de Bijbelse Concordantie die hij van ons kreeg, als hulp voor Bijbelstudie. “Ik wil dit aan mijn vrouw geven!” Ja, als werkers van Het Havenlicht staan wij ook in contact met diverse familieleden van zeelieden. Zendingswerk onder zeelieden is een wereldwijde missie.

Hartelijk dank voor al uw gebed en ander blijk van medeleven!

Theo en Yvonne van Zuilekom.

“Hartelijk dank voor alles! Ik ben zo dankbaar u gisteren te hebben ontmoet aan boord van ons schip! Ik zal dit nooit vergeten”. De Filipijn die dit zei, zat de dag daarvoor met twee collega's een beetje sip te kijken in een hoekje van de kantine, toen ik binnen kwam. God bepaalde mij erbij om naar hen toe te gaan. Heb deze mannen mogen bemoedigen met het woord van God. In grote dankbaarheid werd de bijbel in ontvangst genomen benevens kalenders en divers ander materiaal. Daarna zijn ze alle drie mee geweest

Regio IJmuiden

Sinds begin januari hebben wij tot nu toe zes vrachtschepen bezocht, letterlijk met veel pijn en moeite als gevolg van de ziekte van Anneke.

Wanneer wij bij het te bezoeken schip aankomen, blijft Anneke alleen achter in de auto omdat zij niet in staat is om de gangway (zie foto) op te klimmen.

Je moet daarbij je ledematen goed kunnen gebruiken om jezelf en meegebrachte bagage aan dek te kunnen brengen. Deze trappen zijn niet altijd even stabiel. Vaak moet je jezelf tussen zwaar ingevette staaldraden doorwurmen, vandaar...

Ik ben nog redelijk lenig, dus dat is voor mij geen probleem. Onze vroegere collega Wim van der Leer (hij is nu bij de Here Jezus) zei vaak: "Hij zal mijn gebeente KRACHTIG maken!"

Zo mocht ik verschillende zeelui in hun eigen omgeving bemoedigen en voor hen bidden, persoonlijk, of als groep.

Een heel aantal bijbels, tekstkaarten en lectuur vonden hun weg naar hutten van bemanningsleden. Een aantal kapiteins kregen een flessenscheepje.

Vorige week had Anneke een werkelijk slechte week, wat haar gezondheid betreft. Zelfs is er nog ambulancepersoneel bij ons thuis geweest, nadat ik 112 had gebeld.

Ten einde raad hebben wij op initiatief van Anneke onze tandarts dringend gevraagd om een hoektand uit haar bovenkaak te verwijderen. Dit is toen dezelfde dag nog gebeurd.

De twee dagen die volgden was zij slechter dan ooit. Maar sedert donderdag j.l. begint zij zowaar op te knappen! Prijs de Heer!

Het gaat gewoon beter met haar. Ze voelt zich beter, haar hart is niet steeds meer van slag, zij kijkt veel

helderder uit haar ogen. Wij maken weer plannen om schepen te bezoeken.

Ze is er nog niet, maar wij zijn Hem heel dankbaar dat deze verbetering te zien is.

Dus blijft u vooral voor ons bidden. Wij willen heel graag!

Vriendelijke groeten en Gods zegen!

Jan en Anneke Best.

Amsterdam 2

Het voornaamste doel van Stichting Het Havenlicht is om zeelui bekend maken met het Evangelie, of te wel de goede boodschap van Jezus Christus. Het is vaak een uitdaging voor mij om op een natuurlijke manier over Jezus te beginnen tijdens een gesprek aan boord.

Soms kan ik dit heel direct doen; "Wie is Jezus voor jou?", soms moet dit meer subtiel en soms kun je beter maar je mond dicht houden. Door de taalbarrière, een cultuurbarrière en ook geen opleiding voor dit werk wordt het uitdragen van het evangelie nog lastiger.

Daarnaast is het Evangelie een 'dwaze boodschap', iets waar de gemiddelde wereldburger helemaal niet op zit te wachten. In 1Kor.16 schrijft Paulus dat hij langer in Efeze zal blijven omdat in deze stad een 'grote en krachtige deur' voor hem is geopend.

Onduidelijk wat dit precies geweest is waar Paulus op doelt, meerdere interpretaties zijn mogelijk echter aangezien Efeze een havenstad was brengt mij dit wel op de gedachte dat Paulus mogelijk de uitvinder is geweest van havenevangelisatie? Een beetje rare gedachte misschien, hoe dan ook bij ons havenwerk

hebben we heel erg de leiding van Gods Geest nodig; hij opent de poorten voor ons, brengt ons bij de juiste mensen en geeft de juiste woorden om te spreken.

In de afgelopen periode heb ik diverse voorbeelden hiervan meegemaakt:

Vorig jaar ben ik samen met Theo op een schip geweest met een Syrische bemanning.

Begin januari was dit zelfde schip weer in NL, nu in de haven van Rotterdam. Het leek mij leuk om dit schip weer te bezoeken juist omdat ons bezoek een jaar eerder zo erg gewaardeerd werd en ik met een aantal bemanningsleden regelmatig contact had via Facebook.

Ondanks dat het nieuwe jaar inmiddels begonnen is besluit ik om voor dit schip toch nog Kerstpakketten samen te stellen.

Het terrein waar dit schip is afgemeerd is helaas op zaterdag niet toegankelijk. Ik had me hier al bij neergelegd maar besluit toch even bij dit schip te gaan kijken.

Helaas, zoals verwacht was het terrein hermetisch afgesloten maar ik kwam op straat een opvarende tegen van dit schip. Hij wees mij de weg naar een kleine zij-ingang waar ik wel naar binnen mocht. De bemanning was erg blij met mijn komst, de foto's van ons bezoek vorig jaar in Amsterdam werden er gelijk weer bij gepakt.

Ik ben 3 uur aan boord geweest, elke keer als ik weg wilde gaan kwam ik weer aan de praat met iemand anders. Allerlei situaties, problemen en grappen passeerden de revue. Veel mannen wonen nu tijdelijk in Egypte of Turkije vanwege de oorlog in Syrië. Als de gelegenheid zich voordeed kon ik vertellen over mijn geloof, over Jezus en de Bijbel, maar dat was niet heel vaak. Bemanning was volledig moslim, het is dan goed om rekening te houden met groepsdruk. Zo had ik 5 Arabische Bijbels (NT) in mijn eigen tas, ik vroeg me de hele tijd af hoe ik deze Bijbels kon uitdelen, na afloop bleek dat er 3 Bijbels uit mijn tas waren 'gejat', terwijl ik mezelf al druk zat te maken hoe ik deze Bijbels moest uitdelen. Het hangt gelukkig niet van mij af.

Maar ik maak ook regelmatig mee dat een zeeman uit zichzelf hierover begint. Zoals die ene keer toen ik 's avonds naar de haven ging. Een jonge kadet (soort trainee) uit Kroatië had de wacht op het dek en duwde mij bijna op een stoel zo blij was hij met iemand waar hij even mee kon kletsen. Nadat we eerst de huizenprijs van NL met Kroatië vergeleken hadden ging het

al vrij snel over zijn levensbeschouwing. Hij geloofde in Mother Nature en New Age en de dood was zijn 'finish', de kerk was voor hem een slecht instituut door al het machtsmisbruik waar hij uit eigen land genoeg (begrijpelijke) voorbeelden van had. Toen hij eindelijk uitgesproken was leunde hij achterover en verwachtte hij van mij een soort donderpreek. Helaas die had ik niet voor hem in petto, wel had ik een mooie gelegenheid om te vertellen over mijn geloof; over wie Jezus voor mij is, omdat Jezus de dood overwon, mag ik weten dat mijn zonden vergeven zijn en dat ik het eeuwige leven heb. Gelukkig (toevallig?) had ik ook nog een evangelisatiefolderje in het Kroaats bij me. We namen afscheid van elkaar, binnenkort hoop ik hem weer te ontmoeten.

En gelukkig zijn er aan boord ook veel situaties die zich lenen voor meer diepgang in een gesprek. Zoals die keer op de brug van een schip waar ik een praatje maakte met de stuurman. Hij was bezig om de route naar hun volgende bestemming uit te stippelen. Grote zeekaarten lagen uitgespreid op de tafel, de route werd uitgetekend met een tijdschema en alle kritieke punten werden aangekruist. Enthousiast gaf hij mij hierbij uitleg en enthousiast kon ik vervolgens het lijntje doortrekken naar mijn komst. Ons leven is ook een reis en soms zitten we in een storm, we hebben te maken met ondiepten die we beter maar kunnen ontwijken, soms hebben we de wind mee en uiteindelijk bereiken we onze bestemming.

Het is van essentieel belang om na te denken over je levensbestemming zodat je de juiste koers kunt varen in je leven. De Bijbel is hierbij het kompas.

Gelukkig hebben we in veel verschillende talen Bijbels die we kunnen uitdelen aan boord en ook de folder; 'How can I reach my destination?' geeft een korte en krachtige uitleg van het Evangelie.

Ik ben dankbaar voor alle kansen die we, ook ik de afgelopen periode, hebben kunnen uitbuiten bij het havenwerk en voor alle zeemannen die bereikt zijn met het Evangelie. Maar door de combinatie van mijn werk en gezin kon ik helaas niet heel vaak naar de haven. Zou u willen bidden voor alle zeemannen die we bereikt hebben met het Evangelie en meer mogelijkheden voor mij om de schepen te bezoeken en / of meer schepenbezoekers?

Hartelijke groet,

Marien Gijsbertsen.

Rotterdam 1

Als eerste heb ik het schip gekozen waar Anthony, die ik twee keer eerder mocht ontmoeten, op vaart. Anthony is een leergierige zeeman, die meer van wat in de Bijbel staat wil leren. We zitten tegenover elkaar in de messroom, met kleine tafels, en ik luister naar zijn verhaal. Hij zoekt steun bij God.

Ook nu weer zijn er grote veranderingen op komst in zijn privéleven en dat van zijn gezin. Het boekje wat hem weer meer over God kan leren, is bij hem in goede handen. De ontmoetingen met hem: zit daar een hemelse regisseur achter? Nu gaat hij verder, en hij straalt als hij het over de zekerheid die hij uit het geloof in de Here God put. Na een hartelijk afscheid, denk ik "zal ik Anthony ooit nog zien?"

Ook de meeste andere zeelieden vragen nog m'n aandacht, voordat ik van boord ga. Dankbaar, en opgelucht, dat ik net op tijd nog op Anthony 's schip kon zijn.

Het volgende schip is mij ook bekend. Hier zijn er enkele zeelieden die ik - toevallig ook - een paar keer gesproken heb. Ze weten dat het om het Evangelie gaat. Roy heeft al eerder om een Bijbel gevraagd en die ook gekregen. Hoewel het al weer twee maanden geleden is van de kerstpakketten die we daar mochten brengen, ervaar ik dat ze zich dit nog goed herinneren. Wat er in zat, was voor hen een grote verrassing!

Roy heb ik niet ontmoet, maar wel verschillende andere zeelieden. Dan krijg ik te horen, dat het schip op het punt staat te vertrekken naar een volgende ligplaats.

Na nog wat lectuur aan hen gegeven te hebben,

neem ik afscheid van hen, in de hoop dat ik hen de volgende keer weer kan bezoeken.

met vriendelijke groet,

Wout de Vries.

Rotterdam 2

Eén van de hoogtepunten in onze bediening vind ik persoonlijk de ontmoeting met moslim zeelieden. Ze zijn oprecht op zoek naar de waarheid en staan open voor het Evangelie. Enkele ontmoetingen wil ik met jullie delen: René vertelde me dat hij kerstattenties aan het uitdelen was op een tanker waarvan de bemanning voor een groot deel uit Pakistani bestond. Aangezien ik, toen ik een tiener was, bijna 5 jaar in Pakistan gewoond heb, wilde ik heel graag deze mensen ontmoeten.

Ik besloot dus de volgende dag de tanker te bezoeken en ik had behoorlijk wat lectuur in de Urdu taal meegenomen. Aan boord verzocht men me om naar het kantoor te gaan. Daar was iedereen druk in de weer en kon ik in een hoekje plaatsnemen. Al biddende tot God om deuren te openen, richtte ik me tot de 3e officier, die achter z'n computer bezig was met z'n rug naar me toegekeerd. Ik vroeg hoe hij heette en waar hij vandaan kwam. "Ik kom uit Abbottabad" (een stad ver van de zee vandaan) antwoordde hij. "Dat is grappig", zei ik, "ik heb een dorp verder gewoond, in Qalandarabad." Toen was het even stil. Hij draaide zich om naar me en de jonge Pakistani vroeg verbaasd: "meen je dat?" Ik zei: "Ja, mijn ouders waren zendelingen. Ken je het christelijke ziekenhuis?"

"Natuurlijk." zei hij, "Mijn familie gaat daar steeds naar toe, het is het beste ziekenhuis in de regio." "Veel neven en nichten van me zijn daar geboren en vlak voor ik hier aan boord ging, heb ik daar mijn medische keuring gehad." Wat een bijzondere ontmoeting was dit met de jonge Pakistani in zo'n grote haven als die van Rotterdam, de Heer heeft hier de hand in gehad! Tijdens de lunch hadden we nog een goed gesprek en aan het eind vertrok hij met een Bijbel die hij graag aannam. "Ik zal dit geschenk behandelen als mijn heilige boek." zei hij. Laten we bidden dat hij de enige en ware God zal vinden door het lezen van Zijn Woord.

Op een Syrisch schip dat al eens door onze collega's uit de Amsterdamse haven was bezocht, had ik een boeiend gesprek met de kapitein.

Hij was erop uit om de islam te verdedigen ten opzichte van de Bijbelse leer.

Hij had niet bepaald een open houding en we schoten niet veel op in de twee opeenvolgende ontmoetingen, maar er was wel ruimte om het Evangelie uit te leggen en gedurende de gesprekken luisterde de 1e officier aandachtig mee op de achtergrond. Tijdens een korte stilte zei deze man: "Ik ben een moslim omdat mijn ouders dat zijn, ik wil echter de Bijbel graag lezen en de boeken bestuderen die je me gaf." Ik was zo dankbaar dat Abel hiervoor openstond. Helaas kregen we niet veel tijd om door te praten vanwege de dominant aanwezige kapitein. Maar we waren niet voor niets aan boord geweest omdat we zo'n aandachtige hoorder aantroffen!

Tien jaar geleden, toen ik stageliep bij Rudy, kwamen er veel Iraanse tankers naar Rotterdam en stonden de Iraanse zeelieden zeer open voor het Evangelie. Door de internationale sancties die Iran werden opgelegd, deden ze de Rotterdamse havens niet meer aan. Het was mijn gebed tot God of Hij de Iraanse schepen weer naar onze

havens zou leiden. Op een dag in februari ben ik samen met René enkele schepen wezen bezoeken. Nadat we enige uren op een tanker met Filipijnse bemanningsleden waren geweest, waar we overigens veel mooie gesprekken hebben gevoerd over het Evangelie, besloten we het schip dat daarnaast lag, te bezoeken. Eenmaal aan boord ontmoetten we de 3e officier die uit Iran afkomstig bleek te zijn en met hem tevens de helft van de bemanning. Een ander bemanningslid, Mahmoud, zag onze lectuur en ging enthousiast op zoek naar iets in z'n eigen taal. Daarop besloot ik om de volgende dag terug te keren met lectuur in het Farsi. Toen ik arriveerde, was Mahmoud blij dat hij me terugzag waarna hij me voor de lunch uitnodigde. Na de lunch liet ik hem zien wat ik meegebracht had,

waarbij de kok ook even kwam kijken. Ze waren beiden zo enthousiast dat ze graag een Bijbel wilden hebben en daarnaast namen ze zowat alle boeken mee die ik had meegenomen! De kok zei in gebroken Engels: "Dit boek is verboden in mijn land, ik wil het graag lezen." Mahmoud verzocht me om wat lectuur achter te laten voor wat bemanningsleden die naar de stad waren. De Heer heeft ons naar dit schip geleid, misschien is dit voor hen wel de enige kans om de Bijbel in handen te krijgen en te lezen!

Felix Henrichs.

Op de Bijbelschool

Ik zal het kort houden want ik ben niet op schepen geweest maar fulltime op de Bijbelschool.

Dit is niet alleen een theorieschool, maar een leiderschap training instituut. In dat soort posities ligt de lat geestelijk hoog want er is een vijand die rondgaat als een brullende leeuw zoekende wie hij zal verslinden. Alle gebieden van mijn leven die (ongemerkt) niet op orde waren komen nu naar boven om er mee af te rekenen.

Tegelijk is het echt een gebedsschool en tegelijk een

praktijkwerkplaats waar we bouwen aan het huis van God (bv 50 ton beton weghakken, fundamenteen vernieuwen - even fysiek als spiritueel). Steeds dieper gaand gebed voor de stad, in de loop van jaren. We doen geregeld outreaches in de stad en elders in Europa. Ik woon met drie internationale studenten (waarvan één een graduate is) op een flat, in alle opzichten door God gezegend. Nog een overall remark, deze move brengt mij als levende steen in het Lichaam, in plaats van de "lone ranger" die ik was.

Michiel Kramers.

De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst.

Onze dank gaat uit naar: "WIN-NL Seafarers' Ministry", Nederlandse Zeelieden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakkijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we opnieuw gebed vragen voor de gezondheid van de medewerkers en met name **Anneke Best**. Ook graag gebed voor nieuwe medewerkers in de havens o.a. voor Harlingen en Delfzijl. Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven! Zo werkt God door u heen, zodat zeelieden Zijn woord kunnen horen en aanvaarden! Wij zijn God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

Bible-Fit app ook in Nederlands, Spaans en Arabisch.
GRN app in meer dan 6350 talen.

we are part of the international network

GLOBAL RECORDINGS NETWORK
www.globalrecordings.net

The world's largest collection of Christian messages in over 6350 languages and dialects, to hear, download, and share
<https://5fish.mobi>

U kunt beide apps gratis downloaden op uw smartphone en tablet

FREE APP AND WEBSITE
<http://5fish.mobi>

Available on the App Store
Available on Google play

Free Bible Stories in over 6,350 languages

Amsterdam:

Theo van Zuilekom
Yvonne van Zuilekom
Marien Gijsbertsen

wthvzuilekom@gmail.com
yvhvzuilekom@gmail.com
marchris@solcon.nl

Passagiers schepen:

Jan Best
Anneke Best
Jan Gooijer

janbest.sr@gmail.com
annekebest@gmail.com
jan.gooijer@live.nl

Rotterdam:

Felix Henrichs
Wout de Vries
Jan en Anneke Best
Michiel Kramers

felix.henrichs@scfs.org
woutdevries4@gmail.com
janbest.sr@gmail.com
m.kramers@hotmail.com

Beverwijk, IJmuiden:

Ambulant:

Vertaalwerk, houten kruizen

Flessenscheepjes:

Webmaster:

Ambassadeur

Bestuur Stichting

Voorzitter:

Secretaris:

Penningmeester:

Algemeen, adressen:

Gerrit Huisman
Tom Hofkamp
Robbert Speelman

ghuisman@live.nl
tomhofkamp@solcon.nl
r.speelman@me.com

Theo van Zuilekom
Jan Best
Jan Gooijer
Wim de Baat

wthvzuilekom@gmail.com
janbest.sr@gmail.com
jan.gooijer@live.nl
wimdebaat@gmail.com

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit kenbaar maken via een e-mail bericht naar: havenlicht@chello.nl